

Dushi de Dwergschnauzer (6)

Ik heb vorige keer verteld dat het vrouwtje van de dieren is en het baasje van de brommers. Er wonen hier nog 2 van die huppelende dingen, 2 fladderende gasten en nog een klein, dik propje dat heel hard kan piepen als ze iets hoort ritselen. Het vrouwtje noemt het konijnen, vogels en een cavia. Ik ben er als laatste bij gekomen, maare.....dat maakt natuurlijk helemaal niks uit, hé. Je bent een schnauzer of je bent het niet en vanaf het moment dat ik hier binnen kwam wandelen heb ik de regie overgenomen. Die fladderende gasten heb ik bijna een keer te grazen genomen door naar ze te happen terwijl ze over me heen vlogen. Het vrouwtje was daar zo van geschrokken dat ze me daarna aan de riem hield en naast me zat om me in de gaten te houden als die gasten los waren. Maar dat werkte ook niet zo goed. En toen moest ik in die gevangenis, bench als ze los waren.

Voordat ik er was, waren ze bijna de hele dag los...maar ja, dat ging nu niet meer. Het vrouwtje vond het steeds zo'n gedoe, dat ze nu een hele grote kooi voor die gasten heeft gekocht. Ze noemt het een voliére. Dat heb ik ff mooi opgelost, al zeg ik het zelf. En soms, als ze druk zijn, ren ik naar ze toe om in hun pootjes happen. Dat zal ze leren.... denk ik dan. Maar hoe hard ik het ook probeer, het lukt me niet. Het vrouwtje staat er bij en ze lacht me dan gewoon uit. Ze zegt: "Als het niet goedschiks kan, dan maar kwaadschiks". Ik had geen idee wat dat betekende, maar ze zei dat ik niet luister als ze zegt dat ik niet op de vogels mag jagen. En dat ze daarom maatregelen heeft getroffen. Ze zegt dat er plexiglas aan de onderkant van de voliére zit en dat ik er daarom niet bij kan. Tssss... ik vind het echt niet normaal, hoor. Zo kan ik die gasten helemaal niet meer op hun plek zetten. Ik vind "kwaadschiks" helemaal niet leuk!

Het baasje houdt het hok van die huppelende dingen schoon en verder doet het vrouwtje alles met de andere dieren en mij. Het vrouwtje vindt het leuk om met ons bezig te zijn. Ze zegt altijd dat dat haar geluksmomentjes zijn. Ik ben met het vrouwtje op cursus geweest, ze geeft me altijd eten, als ze weg gaat mag ik vaak gezellig met haar mee en zij is ook degene die me altijd uitlaat. Dat is vanaf het begin af aan al zo geweest en ik weet niet beter. Soms gaat het baasje wel eens mee wandelen, hoor. Maar als hij me dan roept doe ik net alsof ik bitterballen in mijn oren heb. Ik begrijp eigenlijk ook niet waarom hij "het baasje" heet, want ik doe bij hem toch altijd lekker wat ik zelf wil. Ik kom alleen als het vrouwtje me roept. Dat doe ik alleen omdat ze altijd lekkere koekjes bij zich heeft, maar dat mag je niet

doorvertellen, hoor. Zij denkt dat ik zo goed naar haar luister, omdat ze op cursus zo goed haar best heeft gedaan. Maar eigenlijk zijn het dus gewoon die lekkere koekjes.

Maar de laatste tijd gebeuren er rare dingen. Het vrouwtje zit steeds vaker te luiwammesen op de bank en nu moet ik ineens met het baasje mee uit. Het vrouwtje zegt dat ze een beetje pijn in haar voet heeft en dat ze daarom haast niet kan lopen. Ja, lekker is dat. Want ik wil helemaal niet met het baasje mee naar buiten. Ik ben een schnauzer en schnauzers houden van gewoontes. En het is nou eenmaal niet gewoon dat het baasje me uitlaat en dan moet je dat dus ook niet ineens gaan veranderen.

Dus als ik zie dat hij mijn riem wil pakken, ga ik stiekem in de andere gang staan. En als hij dan ook nog zegt dat we even gaan plassen, loop ik naar de tafel om me eronder te verstoppert. En als hij dan naar me toe wil komen om mijn riem om te doen, ren ik hard naar de keuken. En dan.....dan gaat het vrouwtje zich ermee bemoeien. Dan doet ze net alsof zij met me uitgaat en als ik mijn riem om heb, gaat zij weer op de bank zitten en loopt het baasje met me mee. Ja, sorry hoor. Hoe duidelijk kan ik zijn? Als het baasje niet luistert als ik duidelijk maak dat ik niet met hem mee naar buiten wil, zal ik maatregelen moeten treffen. Dan zit er nog maar 1 ding op. Dan kan ik alleen nog maar mijn volle 8,5 kilo in de strijd gooien en keihard op de rem gaan staan. Als het niet goedschiks kan, dan maar kwaadschiks. Sorry baasje, je moet echt bij het vrouwtje zijn. Zij heeft het me zelf geleerd 😊

Dikke leebber en tot de volgende keer,

Liefs Dushi